VE BİR ORMAN GİBİ KARDEŞÇESİNE..

Yazan: Naci Konyar - 15 Ekim 2008

'Güneydoğu'dan Öyküler' bir subayımızın yazdığı Türkiye'mizin en büyük sorunu olan terörü bizzat yaşamış askerlerimizin anılarının öyküleştirildiği bir kitap… Terör örgütü PKK ile mücadelede şehit düşenlere, gazi olanlara ve hala mücadeleyi sürdürenlere hediye edilmiş. Komutan askerimizi anlatıyor:

Evet. Bizim asker… insan bir kere, insan. Önce şunu söylemem lazım. Bizim askerin, komutanına itaati inanılmaz düzeydedir. Öleceğini biliyor ama umursamıyor bile. Yaralı arkadaşını kurtarmak için çabalarken şehit olanları gördük. Mermisi bitince teröristin üzerine atlayanları gördük. ' Allah, allah' diye koşan askeri gördü bu gözler. Aslında, o anları yaşamayanların anlatması zor.

Ben bunu kendi çapımda tahlil ettim. Herhalde dünyanın hiçbir ordusunda askere giden adamı düğüne gider gibi davul zurna ile uğurlamazlar. Bakın, bize gelen çocuklar elleri kınalıdır. Bunun sebebi şudur: Anadolu'da kına üç şeye yakılır. Allah'a kurban olsun diye koyuna, kocasına kurban olsun diye geline ve vatana kurban olsun diye askere giden gençlere…

Benim bir yedek subayım vardı. Üniversiteyi bitirmiş yani bir yerde aydın sayılır. Halkın nabzı diye oturur konuşurum ben. Evet subay astsubayı fark etmez. Bir şey öğreniyorsunuz sonunda. Ne dedi bana biliyor musunuz? 'komutanım' dedi. Eğer bu adamlara bir şeyler verin, yani özerklik toprak falan işte bende lazım dedi benim dedem hala lazca konuşur vallahi bizde hakkımızı ararız. En az bu adamlar kadar biz de sıkıntı çektik dedi. Siz hiç bizim oraları gördünüz mü, ne halde diye sordu. Ne dersiniz bu adama şimdi?…

Birde son zamanlarda askerlerin ceplerinden çıkan şiirlerle mücadele ediyorum.

‘Olur ya bir çatışmada ölürsem’ diye başlıyor hepsi. ‘Arkamdan yas tutmayın’ diye devam ediyor hepsi.

Elimden tüfeğimi almayın

O benim mezarıma sembol olacak

Yaramın kanını silmeyin

Ahirette hesabı sorulacak

Göğsümden kör kurşunu çıkarmayın

O benim madalyam olacak

Hemen,hemen her askerin göğüs cebinde, bu şiirlerin kendi el yazıları ile yazılmış olduğu bir kağıt bulunuyor. İlk okuduğumda tüylerimi diken,diken eden bu mısraları bir insan ailesine nasıl gönderir diye soruyorum. Şehit olduklarında ise, ailesini de kendisiyle birlikte götürüyor. Adeta yaşayan ölü haline getiriyor onları. Bu şiirleri yasaklıyorum. Bulursam yakarım çıranızı diye bağırıyorum. Her seferinde şu an meraktan çatlıyorlar zaten. Eğer şehit olur sanız onlar da ölmekten beter olacak. Niye defalarca öldürüyorsunuz diye soruyorum.’

Evet bir subayımızın on yıl önce güneydoğuda yaşadıklarını anlatan bu kitaptaki anılar bu günde farklı değil. 25 yıldır yanmaya devam eden bir ateşi söndüremiyoruz. Şehit cenazeleri hem ocakları, hem milletin yüreğini yakıyor. Ama bu asil millet acılarında tek slogan haykırıyor ‘Şehitler ölmez, Vatan bölünmez’ ‘Kahrolsun PKK’ diyor kahrolsun Kürtler demiyor. Milletimiz Kürt kardeşlerimizi bizim bin yıldır beraber olduğumuz bu vatanın kurtuluşuna omuz vermiş güzel insanları olarak görüyor.

Bin yıllık beraberliğimiz içinde Osmanlı terbiyesinin üç kıtaya hükmeden devletinin ayakta kalışını, 600 yıl birlik dirlik içinde yaşamışlığının altında yatanın ırk, kavim, soy,

sop ayrılığı gütmemek olduğunu iyi biliyor.

Şeyh Sait'in torunu Melik Fırat, bir tarihte Nazlı Ilıcak'a şöyle demiş:

'Ben kavak ağacıyım. Sen, hayır çınar ağacısın diye ısrar ediyorsun. Hiç kavak çınar ağacı olur mu?…

Olmaz tabii Melik Fırat… öyle bakarsan. Peki şöyle bakamaz mısınız?

'İkimiz de ağacız. Hele de elinde baltalar birileri üzerimize geliyorlarsa, çınar, kavak, kayın, gürgen fark eder mi. Hepimiz ağaç değil miyiz?

Çeşit çeşit ağaçların yıllandığı bir ormanda kendini farklı gören ayrık otlarına rahmetli Ahmet Taner Kışlalı'nın cevabı ne güzeldir.

'Ayrılıklarımızın altını çizeceğimize durmadan, ortak yanlarımızla kucaklaşalım.'

Türkler, Kürtler, Rumlar, Ermeniler, Lazlar, Çerkezler, Süryaniler, Arnavutlar, Araplar, Yahudiler ve dahi kimler varsa bu topraklar üzerinde yaşıyorsa, hepsi, hepimiz, Anadolu un ağaçlarıyız.

Farklılıklarımız zenginliğimizdir.

Orman, içinde ne kadar çeşit ağaç taşıyorsa, o kadar güzel değil midir?'

Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür

Ve bir orman gibi kardeşçesine…'

Yorum Ekle

Naci Konyar